

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/63/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512201796
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2012:2512201796.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci starostlivosti o maloletého K. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Piešťanoch, dieťa rodičov: S. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, Z. G., zast. JUDr. Petrom Horváthom, advokátom, AK so sídlom Hlavná 42, Trnava a O. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/XX, U., o zníženie výživného, na odvolanie otca a matky proti rozsudku Okresného súdu v Piešťanoch č. k. 10P/17/2012 - 57 zo dňa 22. mája 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa ruší a vec sa mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd znížil výživné otca na mal. K. zo sumy 70 eur na 50 eur mesačne od 01.05.2012, ktorú sumu je otec povinný platiť vždy do každého 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky. Vo zvyšku návrh zamietol. Zmenil tak rozsudok OS v Piešťanoch č. k. 11P/22/2009 - 77 zo dňa 06.09.2010 v spojení s rozsudkom KS v Trnave č. k. 23CoP/15/2011 - 210 zo dňa 02.05.2011. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že prvostupňový súd aplikoval ust. § 62 ods. 2, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 a 3 zák. o rodine. Poukázal na to, že otec sa domáhal zníženia výživného, ktoré bolo naposledy určované rozsudkom OS v Piešťanoch č. k. 11P/22/2009 - 77 dňa 06.09.2010 v spojení s rozsudkom KS v Trnave č. k. 23CoP/15/2011 - 210 zo dňa 02.05.2011 a ten nadobudol právoplatnosť v časti o výživnom 09.05.2011. Od právoplatnosti rozhodnutia do podania návrhu otca uplynulo 9 mesiacov. Prvostupňový súd sa zaoberal zmenou pomerov za obdobie, ktoré od posledného rozhodnutia o výživnom nastali na strane maloletého i na strane jeho rodičov. Maloletý je o 9 mesiacov starší, bez zdravotných problémov. Matke sa zvýšili výdavky s tým, že nastúpil do materskej škôlky. Súd mal za preukázané, že došlo k zmene pomerov matky, ktorej oproti pôvodnému mesačnému zárobku 692,80 eur sa príjem znížil na 534,59 eur. U otca došlo k zmene pomerov od 20.07.2011, keď je evidovaný ako nezamestnaný, lebo bol prepustený v skúšobnej dobe. Dôvodom prepustenia bolo, že ochorel a bol na PN-ke. Od 07.09.2011 je dlhodobo práceneschopný a jeho práceneschopnosť trvá doposiaľ. Súd mal za preukázané, že poberal nemocenské dávky vo výške 250 eur od 07.09.2011 do 06.12.2011, potom dávky v nezamestnanosti od 20.07.2011 do 06.09.2011 a od 07.12.2011 do apríla 2012 priemerne okolo 170 eur mesačne. Naposledy mu bolo vyplatených 110 eur za obdobie 01.04.2012 až 19.04.2012 a od 20.04.2012 mu tento nárok zanikol, ostal bez akéhokoľvek príjmu. Býva u rodičov od 07.09.2011, na stravu im neprispieva. Súd pritom prihliadal na to, že do apríla 2012 mal istý príjem. Prihliadol tiež na vyjadrenie jeho lekárky, že ľahšie práce vykonávať môže a preto konanie otca vôbec nepomáhať svojich rodičom hoci len v ich domácnosti hodnotil súd v rozpore s dobrými mravmi. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že návrh otca nie je dôvodný v celom rozsahu, lebo naposledy bolo upravované výživné pred 9 mesiacmi. Od tej doby sa podstatne zvýšili náklady matky na maloletého, ktorý navštevuje materskú škôlku. Otec od februára 2012 poberá len dávky v nezamestnanosti v sume okolo 170 eur, pričom odkedy je práceneschopný, teda od septembra 2011, býva u svojich rodičov, ktorým na domácnosť neprispieva, naopak, jeho rodičia hradia všetky výdavky ešte aj na byt otca v

sume 116 eur. Vzhľadom k tomu, že sa otec z dôvodu práceneschopnosti presťahoval k rodičom, mohol riešiť situáciu so svojím bytom krátkodobým prenájmom, čím by odbremenil svojich rodičov od platenia výdavkov za tento byt a mohol získať nejaké finančné prostriedky z prenájmu, z ktorého by mohol platiť výživné. Od 07.09.2011 je dlhodobo práceneschopný, pričom jeho zdravotný stav súvisiaci s problémami s chrbticou je stále v prešetrovaní a je liečený bez potreby operačného zákroku. Otec pravidelne chodí na kontroly zdravotného stavu a odborné vyšetrenia, berie infúzie a krátkodobo bol aj hospitalizovaný. Práceneschopnosť otca trvá už osem mesiacov, doposiaľ nemá ustálenú diagnózu vzhľadom na ním udávaný stav zdravotných ťažkostí. Súd si zabezpečil vyjadrenie ošetrojúcej lekárky otca k zdravotnému stavu, ktorá jednoznačne napriek prebiehajúcej liečbe uviedla, že súčasný zdravotný stav umožňuje otcovi vykonávať prácu s určitými obmedzeniami, a to nedvíhať a nenosiť bremená nad 15 kg, vyhýbať sa dlhodobej práci v chlade a klimaticky nevyrovnaných podmienkach, môže však vykonávať práce s možnosťou striedania stoja a sedu. Zo subjektívneho vyjadrenia otca ohľadom jeho zdravotného stavu vyplynulo, že by mohol ľahšie práce vykonávať. Preto mal súd z vykonaného dokazovania preukázané, že dlhotrvajúca práceneschopnosť otca nemá vplyv na jeho schopnosti a možnosti pracovať do takej miery, aby otec počas prešetrovania a liečby jeho problémov s chrbticou, vôbec nemohol pracovať. Ľahšie práce by mohol aj v súčasnosti vykonávať, pričom s ohľadom na dosiahnuté odborné vzdelanie s maturitou a predchádzajúcu prax, by otec mohol dosahovať príjem okolo 500 eur. Preto aj súd znížil výživné len o 20 eur. Otec je od 20.04.2012 bez akéhokoľvek príjmu, stále práceneschopný. Nakoľko dátum 20.04. je po 15 dni v mesiaci, súd znížil výživné, ale až od 01.05.2012 a nie od 01.20.2012 ako žiadal otec, lebo v tom čase ešte určitý príjem mal a berúc do úvahy, že výživné na dieťa má prednosť pred akýmikoľvek výdavkami rodiča. Keďže sa znížilo výživné len na sumu 50 eur, pri určení súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že otec sa na osobnej starostlivosti o dieťa nepodieľa, čo musí čiastočne vyvážiť finančným plnením. Súd prihliadol i na skutočnosť, že časť potrieb dieťaťa hradí z prídavkov vyplácaných na dieťa a výživného plateného navrhovateľom práve matka. Vychádzajúc z tvrdenia matky, že dieťa nemá zdravotné problémy a z mesačných výdavkov na jeho škôlku i na fakt, že nie je v predškolskom veku, súd výživné znížil na 50 eur. Bral do úvahy tú skutočnosť, že pokiaľ bude i matka mesačne prispievať na syna takou istou sumou, bude mať mesačne 100 eur na výživu a výchovu zdravého štvorročného dieťaťa. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie právny zástupca otca v časti zamietajúcej, pretože navrhol, aby sa vyhovel návrhu na zníženie výživného v celej časti tak, že sa od 01.02.2012 zníži výživné zo sumy 70 eur na sumu 30 eur. Podľa jeho názoru súd nesprávne vyhodnotil vyjadrenie lekárky o jeho pracovnej schopnosti alebo o neschopnosti, v zmysle ktorého napriek prebiehajúcej liečbe mu jeho zdravotný stav umožňuje vykonávať prácu s určitými obmedzeniami, nedvíhať a nenosiť bremená nad 15 kg, vyhýbať sa dlhodobej práci v chlade a klimaticky nevyrovnaných podmienkach, s možnosťou striedania stoja a sedu. Z tohto mal preukázané, že jeho dlhotrvajúca práceneschopnosť nemá vplyv na jeho schopnosti a možnosti pracovať do takej miery, že by nemohol vôbec pracovať a že jeho možnosti sú obmedzené len jeho zdravotným stavom. Návrh na zníženie nepodal už vtedy, keď sa stal nezamestnaný a potom práceneschopným, podal ho až potom, keď mu bolo jasné, že nemôže vnímať svoju situáciu s optimizmom nejakej zmeny k lepšiemu, pokiaľ ide o jeho zdravotný stav. Dňom 07.09.2011 bol lekársky uznaný za práceneschopného a jeho práceneschopnosť odvtedy opakovane lekársky prolonguje a trvá, zrejme nemožno celkom dobre a logicky robiť také závery, v zmysle ktorých pracovať od 07.09.2011 mohol a môže, navyše vzhľadom na ostatné okolnosti s platom aj 500 eur mesačne. Nie je možné toto, ťažko si vie inak predstaviť, ako len teoreticky, prakticky vôbec nie. Nikto ho nezamestná, keď lekár ho posudzuje ako práceneschopného. Ako neschopného práce by ho musel posúdiť aj v čase nástupu do práce. Bez ohľadu na všeobecnú situáciu na trhu, kto by už len zamestnal toho, kto je práceneschopný. Pokiaľ ide o jeho jednoizbový byt v Z. G. a súdom naznačenú možnosť jeho podnájmu, je faktom, že nad touto možnosťou neuvažoval vzhľadom na to, že ide o sociálny byt a podľa nájomnej zmluvy by podnájom bol postihnutý výpoveďou z nájmu a nechce prísť o tento byt. Je to jediné jeho bývanie. Centrum právnej pomoci v Hlohovci mu rozhodnutím z 03.04.2012 priznal nárok na poskytovanie právnej pomoci a určil advokáta na poskytovanie poradenstva a na zastupovanie v predmetnom konaní, keď po zisťovaní jeho pomerov bolo preukázané, že spĺňa zákonom stanovenú podmienku, a to je stav materiálnej núdze na priznanie tohto nároku. Podľa súdu prvého stupňa jeho príjmy v nezamestnanosti od februára 2012 dosahovali 170 eur mesačne a od 20.04.2012 nepoberá príjem ani žiadne dávky. To je základný faktor, pre ktorý žiadal zníženie výživného a to už dňom od podania návrhu, resp. 01.02.2012. Z dávok v nezamestnanosti okolo 170 eur nedokázala a ani sa dokázať nedá platiť výživné 140 eur. V

konaní 8P/18/2012 bol jeho návrh na Okresnom súde v Piešťanoch zamietnutý, podal odvolanie. Aj v tejto veci sa domáha zníženia výživného na sumu 30 eur. Navrhuje, aby odvolací súd návrhu vyhovel.

Odvolanie proti rozsudku podala matka. Uvádzala v odvolaní, že dôvod na zníženie výživného podľa nej nie je daný. Podľa jej názoru pri svojom rozhodovaní súd nezohľadnil skutočnosť, že pracovný pomer, ktorý mal otec uzatvorený s firmou D. D. - Autodoprava ukončil dohodou, teda nie proti jeho vôli. Dala tiež do pozornosti skutočnosť, že je nájomcom obecného jednoizbového bytu v Z. G., ktorý neužíva, ale za ktorý mesačne platí nájomné 115 eur. Je to tiež skutočnosťou, ktorú treba zohľadniť a uvedenú čiastku by mohol vynakladať na výživu svojho štvorročného syna. Čiastka 50 eur, na ktorú čiastku súd otcovi znížil výživné, nemôže ani zďaleka pokrývať odôvodnené potreby maloletého. Preto navrhla zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že sa návrh na zníženie vyživovacej povinnosti zamietne.

Kolízny opatrovník sa k odvolaniam matky a otca nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou (§ 201 a § 204 O.s.p.), prejednal vec nielen obsahom a dôvodmi podaného odvolania s poukazom na ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p., pretože sa jedná o vec, ktorú možno začať i bez návrhu, postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 1 O.s.p., pretože zistil, že je rozhodnutie súdu prvého stupňa predčasné, vec prvostupňový súd nesprávne právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav.

Predmetom konania bolo zníženie výživného na základe návrhu otca.

Podľa ust. § 78 ods. 1, 3 zák. o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Keďže v ust. § 159 ods. 3 O.s.p. sa určuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Počíta sa však s prípadmi, keď nie je objektívne možné túto zásadu dodržať a v ust. § 163 O.s.p. sa výslovne umožňuje zmena rozsudku odsudzujúceho na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Súd pri rozhodovaní však nemôže prihliadať na okolnosti, ktoré nastali až po vyhlásení rozsudku. Pri zmene rozsudku o výživnom nie je rozhodujúce či došlo k rozhodnutiu súdom, alebo keď bola výška určená dohodou. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol rozhodnúť opakovane o veci je zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadať na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku. Nestačí len úvaha súdu o tom, že je doterajšie výživné neprímerané. Pokiaľ by súd nemal za preukázané zmenu pomerov a rozhodol by o zmene vyživovacej povinnosti, išlo by o neprípustné preskúmanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak čas skoršieho rozhodnutia ako aj nového, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Zmenou pomerov môže byť subjektívna okolnosť na strane povinného, resp. okolnosť na strane oprávneného alebo objektívna, a to vývoj životných nákladov podľa ods. 3 uvedeného ustanovenia. Na strane povinného môže byť takouto zmenou strata zamestnania a súd je vždy povinný skúmať príčiny. Takisto ňou môže byť dlhodobá práceneschopnosť, vznik novej vyživovacej povinnosti, zhoršenie majetkových pomerov, atď. Zmena výšky výživného alebo jeho úplne zrušenie je možné najskôr od času, kedy došlo k zmene pomerov. Túto skutočnosť má súd objektívne zistiť. Zmena pomerov musí byť preukázaná ku dňu vyhlásenia rozhodnutia o zmene. Pokiaľ dôjde k zníženiu výživného aj spätne, je plnoletý oprávnený povinný rozdiel vrátiť. Ak je oprávnený maloleté dieťa, potom nie je povinný vrátiť preplatené výživného, ak došlo k jeho spotrebovaniu.

Prvostupňový súd sa dôsledne všetkými kritériami opodstatňujúcimi zníženie výživného neriadil.

Otec si podával návrh na zníženie výživného 02.02.2012. Ako dôvod uvádzal, že 02.05.2011 ukončil pracovný pomer podľa § 60 zák. práce so zamestnávateľom D. D. - Autodoprava Bučany, 11.05.2011 uzatvorila firma PAPO, s.r.o. s ním ako so zamestnancom pracovnú zmluvu, v ktorej bola dohodnutá skúšobná doba v trvaní 3 mesiacov a oznámila mu podľa § 72 zák. práce, že mu skončil pracovný pomer v skúšobnej dobe 18.06.2011. Od 20.07.2011 bol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a od 07.09.2011 je práceneschopný z dôvodu choroby, ktorá neustále trvá a jeho ochorenie si vyžaduje nákladnú liečbu od 20 do 30 eur mesačne. Dňa 07.12.2011 mu skončil nárok na výplatu nemocenského. Žiadal znížiť výživné zo 70 eur na 30 eur od 01.02.2012. Súčasťou podania návrhu bola kópia dohody o skončení pracovného pomeru so zamestnávateľom D. D. - Autodoprava Bučany, z ktorej vyplýva, že 03.05.2012 sa dohodol na skončení pracovného pomeru z dôvodu organizačných zmien. Bola mu vyplatená výška odstupného vo výške 725,44 eur. Ďalším listinným dôkazom bolo skončenie pracovného pomeru v skúšobnej dobe so zamestnávateľom PAPO, s.r.o., ktorá firma s ním uzatvorila pracovný pomer 11.05.2011 v trvaní 3 mesiacov a oznámila mu týmto listom, že podľa § 72 zák. práce s ním firma končí pracovný pomer v skúšobnej lehote ku dňu 18.06.2011. Pokiaľ sa jedná o platenie nemocenského, tak tieto už boli vyplácané v čase zamestnania u zamestnávateľa D. D. - Autodoprava a takisto aj v čase zamestnania v skúšobnej dobe s firmou PAPO, s.r.o. Sociálna poisťovňa o tom vydala potvrdenie, ktoré je listinným dôkazom na str. 6 z 02.02.2012. ÚPSVaR v Piešťanoch oznámil, že otec nie je evidovaný u nich ako nezamestnaný.

Na dotaz súdu bývalý zamestnávateľ D. D. - Autodoprava listom z 25.04.2012, založeným na č. I. 26 spisu uviedla, že pracovná zmluva bola skončená dohodou 02.05.2011. Firma PAPO, s.r.o., so sídlom v Bohdanovciach nad Trnavou oznámila prvostupňovému súdu, že bol zamestnaný otec od 11.05.2011 do 18.06.2011 v ich firme, bol s ním ukončený pracovný pomer v skúšobnej dobe. Pracoval u nich iba dva dni, nakoľko od 13.05.2011 bol práceneschopný až do skončenia pracovného pomeru.

Hoci na pojednávaní pri výsluchu dňa 22.05.2012 otec udáva, že je od 07.09.2011 na PN, že má bolesti chrbtice a kĺbov, že lekárske správy sú doložené v spise 8P/18/2012 a všetky sú aktuálne, a lekárka povedala a napísala, že by mal pracovať striedavo postojáčky a dvíhať max. 15 kg, tak žiadne listinné dôkazy v predmetnom spise založené neboli a zo spisu takisto nevyplýva, že by ku konaniu bol pripojený spis 8P/18/2012 natrvalo. Tento spis nebol ani predložený odvolaciemu súdu. Prvostupňový súd však vo svojom odôvodnení poukazuje na lekárske správy ako na zistenia o zdravotnom stave otca. Poukazuje na odôvodnenosť práceneschopnosti, na vyjadrenie obvodnej lekárky, ktorá sa mala vyjadriť aké práce môže otec vykonávať. Ak prvostupňový súd tieto správy nezaistil z predmetného spisu ani ich neoboznámil pri skončení dokazovania, dostatočne nezistil skutkový stav, pričom podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. sú účastníci povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Otec v tomto konaní žiadne listinné dôkazy o svojom zdravotnom stave nepredložil. Hoci poukázal, že sú založené v ďalšom spise, tento spis nebol priložený, nebolo doňho ani nahliadnuté, ako to vyplýva zo spisového materiálu. Listinné dôkazy neboli oboznámené. Nevyplýva zo žiadnej zápisnice v predmetnom konaní, že by tak prvostupňový súd vykonal. Navyše v zmysle ust. § 123 O.s.p. účastníci majú právo sa vyjadriť k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali. Tým, že takýto dôkaz vykonaný nebol, nemali právo sa vyjadriť k tomu matka a takisto ani kolízny opatrovník. Bez posúdenia zdravotného stavu, ktorý je rozhodujúcim pre podanie návrhu na zníženie výživného a otec sa naňho odvoláva sa nemohli posúdiť okolnosti, ktoré boli podstatné pre určenie ostatného výživného a okolnosti, ktoré nastali touto zmenou, ktoré by mali byť opodstatnenými pre zníženie výživného u otca. Výpoveďou otca, resp. kladením otázok na predmetnom pojednávaní bolo zistené, že otec ide aj k odbornému neurológovi a naposledy bol uňho na jeden v roku 2011. Ani túto okolnosť prvostupňový súd nezisťoval dotazom na predmetného neurológa. Jeho meno a priezvisko mal zistiť výsluchom otca a následne mal u neurológa zistiť, či si vyžaduje ochorenie otca trvanie práceneschopnosti, či je schopný pracovať, aké práce môže vykonávať atď. Tieto otázky samozrejme treba klásť aj obvodnej lekárke vzhľadom na dlhodobosť trvania liečby. Keďže je otec nezamestnaný, tak jeho zdravotný stav, ktorý si doposiaľ nevyžiadal žiaden operačný zákrok, nemusí znamenať takú neschopnosť pracovať u otca, žeby si nemohol svojou vlastnou prácou, vzhľadom na jeho kvalifikáciu i dĺžku zamestnania, určitým spôsobom zarobiť, aby mohol platiť výživné. Naostatok prvostupňový súd tiež musí vyhodnotiť spôsob ukončenia pracovného pomeru u otca, pretože u predchádzajúceho zamestnávateľa pracovný pomer skončil dohodou a už túto skutočnosť treba určitým spôsobom vyhodnocovať, či sa nevzdal výhodného zamestnania. Dôvod ukončenia pracovného pomeru dohodou bližšie však u zamestnávateľa nezistil. Pokiaľ sa jedná o skončenie pracovného

pomeru v skúšobnej dobe u spoločnosti PAPO, s.r.o., vyjadrila sa táto spoločnosť, že pracoval u nej iba dva dni a potom bol práceneschopný. Naostatok treba pripomenúť, že práve výpoveď ohľadne konania, ktoré tomuto konaniu prechádza, ktoré bolo spomínané tiež vo výsluchu otca, 8P/18/2012, v ktorom konaní sa má konať tiež o výživnom, predmetný spis v zápisnici z 22.05.2012 je uvedený, že sa oboznamoval a v ňom obsiahnuté listinné dôkazy, avšak žiadna kópia tohto listinného dôkazu ani spis 8P/18/2012 pripojený k predmetnému konaniu nie je.

Odvolačí súd nemôže posúdiť dôvodnosť nároku otca na zníženie výživného a vôbec nemôže bez toho preskúmať rozhodnutie súdu prvého stupňa, či je vecne správne, preto musí konštatovať, že prvostupňový súd rozhodol predčasne a jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť. Prvostupňový súd tým odňal účastníkom možnosť konať pred súdom. Treba konštatovať, že tým je nedostatočne zistený skutkový stav a prvostupňový súd tak nesprávne vec právne posúdil. To bolo dôvodom na zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) a f) O.s.p. a vrátenie veci na ďalšie konanie podľa ods. 2

Úlohou súdu prvého stupňa bude v ďalšom konaní

Zabezpečiť si lekárske správy o zdravotnom stave otca, zistiť tak na odôvodnenosť práceneschopnosti, na vyjadrenie obvodnej lekárky. Samozrejme je k tomu potrebné aj vyjadrenie odborných lekárov, ktorých otec navštevuje. V jeho výsluchu sa spomínal neurológ, jeho meno a priezvisko musí zistiť výsluchom otca a následne u neurológa zistiť, či si vyžaduje ochorenie otca trvanie práceneschopnosti, či je schopný pracovať, aké práce môže vykonávať atď. Tieto otázky samozrejme treba klásť aj obvodnej lekárke vzhľadom na dlhodobosť trvania liečby. Bez posúdenia zdravotného stavu, ktorý je rozhodujúcim pre podanie návrhu na zníženie výživného a otec sa naňho odvoláva sa nemôžu posúdiť okolnosti, ktoré boli podstatné pre určenie ostatného výživného a okolnosti, ktoré nastali touto zmenou, ktoré by mali byť opodstatnenými pre zníženie výživného u otca. Ak sa predmetné listinné dôkazy nachádzajú v spise 8P/18/2012, stačí ich do tohto konania zabezpečiť. Odvolačí súd však upozorňuje, že nie je známy predmet konania práve v tom konaní. Preto ak by sa malo jednáť k totožný, je to dôvod na spojenie vecí. Naostatok prvostupňový súd tiež musí vyhodnotiť spôsob ukončenia pracovného pomeru u otca, pretože u predchádzajúceho zamestnávateľa pracovný pomer skončil dohodou a už túto skutočnosť treba určitým spôsobom vyhodnocovať, či sa nevzdal výhodného zamestnania. Dôvod ukončenia pracovného pomeru dohodou u zamestnávateľa treba dostatočne zistiť.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte počtom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.